

sig til Fattigvæsenet og ikke kunde faa Hjælp af Hjælpkassernes nye Afdeling, om jeg saa maa sige, saa ogsaa dette er der altsaa aabnet Mulighed for ved denne Undtagelsesbestemmelse, om jeg maa kalde den saa, som der er stillet Forslag om. Der er, som sagt, indenfor Udvalget Enighed om at anbefale Tinget at sætte en udtrykkelig Bestemmelse ind i saa Henseende.

Det vil let forstaas, at idet vi paa den Maade har anset det for ønskeligt at faa forskellige Bestemmelser og Undtagelsesbestemmelser, om jeg saa maa sige, ind i Lovforslaget, vilde det ikke være heldigt, at Lovforslaget fremtraadte som Tillæg til Loven af 7. August, saaledes som det foreligger fra første Behandling, og der har derfor i Udvalget været Enighed med Ministeren om, idet vi skal skrive Lovforslagets første Paragrafs første Stykke om, saa at forme det saaledes, at Loven bliver en selvstændig Lov og ikke bliver knyttet til Loven af 7. August. Samtidig er Udvalget ogsaa enedes med Ministeren om at sætte en Bestemmelse ind om Lovens Varighed. Det er foreslaaet, at den foreløbig skal gælde til 1. April 1915, og man vil altsaa til den Tid kunne se, om der er Grund til fortsat at yde saadanne Tilskud til Hjælpkasserne til Understøttelser i Anledning af Arbejdsløsheden.

Dette er de Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre om de af Udvalget enstemmigt stillede Ændringsforslag. Jeg skal dernæst paa hele Udvalgets Vegne paa det mest indtrængende henstille til Ministeriet og de enkelte Ministre saa meget som muligt at fremme de offentlige Arbejder, som allerede maatte være projekterede eller paabegyndte, eller at gaa i Gang med nye Arbejders Planlæggelse og Udførelse. Udvalget er enigt om, at Pengenes Anvendelse til Arbejder er langt at foretrække for deres Anvendelse til Understøttelse. Vi er glade over, at Ministeriet i saa Henseende allerede har gjort en Begyndelse. De Udtalelser, der fremkom ved første Behandling, viste jo, dels at Indenrigsministeren havde Forhandlinger i Gang med Kommunalbestyrelsernes Repræsentanter, dels at Ministeren for offentlige Arbejder havde givet de under ham sorterende Myndigheder Paalæg om at fremme deres Arbejder med størst mulig Hurtighed. Udvalget er glad over, at der i saa Henseende allerede er taget fat fra Ministeriernes Side, og vil paa det mest indtrængende henstille, at man ikke lader det blive ved Forhandling, men virkelig gaar over til Handling. Jeg tror at turde

sige, at med god Villie vil de paagældende Ministerier kunne sætte en Mængde Arbejder i Gang. Det kan godt være, at de vil blive noget dyrere; det kan godt være, at Tilvejebringelsen af den til Materialier m. m. nødvendige Kapital kan fremkalde nogle Vanskeligheder. Men Udvalget er enigt om, at det gør ikke saa meget, om det bliver noget, jeg kan gerne sige adskilligt dyrere end normalt, og at vi ikke er saa ængstelige for, om Tilvejebringelsen af den fornødne Kapital til at lade saadanne Arbejder udføre skulde paaføre Statskassen nogle Udgifter.

Jeg vil eksempelvis nævne, at det har sin store Betydning, om Arbejderne kan sættes i Gang paa Steder, hvor Arbejdsløsheden er størst, eller hvor der er Udsigt til den største Arbejdsløshed. Jeg nævner i saa Henseende, at der her i København foruden de store Jernbaneanlæg, Gennemgravningen gennem Boulevarden, som maaske vanskeligt kan fremmes med ret meget større Hurtighed, end der allerede er planlagt, er adskilligt andet, der nok kunde fremmes. Jeg ved ikke, hvor meget Arbejde Tilbygningerne til Varehusene paa Godsbanegaarden kan give, men jeg gør opmærksom paa, at man godt kan gaa lidt videre ud og tage de 3 store Jernbanestationer mellem København og Roskilde. I Virkeligheden vil Arbejdet paa dem betyde omtrent det samme for den københavnske Arbejdsløshed, som om det blev foretaget i selve København, og der kan sikkert der sættes meget store Arbejder i Gang, eller jeg vil hellere sige, at der kan sættes meget mere Fart paa Arbejderne der. Udgiften til samtlige 3 Stationers Ombygning, Sporudvidelse m. m. er kalkuleret til og paa en Maade bevilget med 1,350,000 Kr. Der var paa forrige Aars Finanslov bevilget 150,000 Kr. af Beløbet, og paa indeværende Aars Finanslov er der bevilget 300,000 Kr. Men der er et ret stort Beløb tilbage. Der vil efter den Smule Kendskab, jeg har til disse Forhold, ikke være noget som helst til Hinder for at bruge et meget større Beløb, ikke være noget som helst til Hinder for, at Arbejdet kan fremmes med langt større Hurtighed, og jeg tror ikke, der fra Rigsdagens Side vil blive gjort nogen som helst Indvending, selv om det skulde lykkes at anvende alle Pengene dels i det Finansaar, vi er inde i, dels i det, vi gaar i Møde.

Jeg gør opmærksom paa, at derovre i Odense forestaar ret betydelige Ombygninger af Postgaard og Telegrafbygning.